

[Frits Clausen.]

Dette høje Ting har for kort Tid siden vedtaget en Beslutning om, at alle Midler skal tages i Brug for at hævde Danmarks Uafhængighed som Rige. Hvis man vil lade en saadan Beslutnings Ord efterfølges af Gerninger, maatte man hellere give de nationale Kræfter udvidet Lov til at organisere sig og til at bruge en bestemt ensartet Paaklædning som et ydre Bindeled end at forbyde det i en Lov som den foreliggende.

Det drejer sig jo ikke om en helt ny Lov, men det er dog en helt ny Justitsminister, der fremsætter dette Forslag om Forlængelse og Skærpelse. Det er først anden Gang, den højtærede Justitsminister fremsætter et Lovforslag for dette høje Ting, og derfor maa jeg beklage, at den højtærede Justitsminister ikke har kunnet indse, at der er langt større og mere nærliggende Opgaver for en ny Justitsminister at tage Vare paa end at foreslaa et Opkog af denne Lov, der hidtil kun har skadet Regeringens Anseelse — hvad jeg straks skal komme nærmere ind paa.

Jeg vilde tro, at en Justitsminister kunde finde langt mere paakrævede Opgaver at løse i en Tid, hvor Avisspalterne er fyldt med Meddelelser om Forbrydelser af groveste Art, og hvor der findes saadanne Forbrydelser, som slet ikke er opklaret. Jeg kan her henvise til det efter bedste amerikanske Gangstermønster gennemførte Bankoverfald den 28. Maj 1938 i Felsted i Aabenraa Amt, hvor man endnu ikke har fundet Gerningsmanden. Naar jeg nævner dette Tilfælde, sker det, fordi jeg ved, at der i Sønderjylland findes saa store Politistyrker, at det maa synes ganske urimeligt, at man kan have uopklarede Forbrydelser af en saa alvorlig Art i en Landsdel, hvor det bogstavelig talt vrimler med Politi i en saadan Grad, at den i samme Landsdel saa berygtede Periode, der kaldes Köller-Perioden, nærmest bliver sat i Skygge, hvad Politiofbud angaar. Naar jeg saa tænker paa, hvilke Styrker Politiet i samme Landsdel engang har mobiliseret for at finde Trykkestedet for en Plakat, hvorpaa dette ikke var anført, forstaar jeg endnu mindre, at man ikke kan sætte lignende Styrker ind for at finde virkelig samfundsfarlige Forbrydere. Jeg kan her endnu tilføje, at det ved Retsforhandlingen om ovennævnte Plakat blev diskuteret, om denne Plakat virkelig ogsaa var en Plakat, og man blev ikke klar over det.

Den højtærede Justitsminister burde hellere drage Omsorg for, at den Slags Lat-

terligheder ikke kan gentage sig, og hvis han vil *det*, maa han ogsaa trække det foreliggende Lovforslag tilbage, thi der er ingen Ende paa de Latterligheder, denne Lov har medført. Hvad giver man f. Eks. for, at en Mand, der er sigtet for Overtrædelse af Loven, i en af Landets Retssale højtideligt trækker Skjorten op af Bukserne for at vise, at den uniformlignende Genstand, han havde paa, baade havde For- og Bagsmæk! Dengang gik man nemlig ud fra, at en brun Trøje var Uniform, men en Skjorte derimod ikke.

Det er dog ikke altid, at de Latterligheder, der er opstaaet i Forbindelse med denne Lov, har haft et saa grotesk Skær over sig. Vi har Eksempler paa, at man paa Grund af denne Lov har ført Smaadrenge paa Politigaarden, fordi de havde ensfarvede Sweatere paa. Det skete i Maj 1936 i Roskilde. Denne latterlige Adfærd fra Politiets Side var dog tillige et aabenlyst og groft Overgreb, eftersom Loven jo gav Drengene Lov til at gaa i Uniform, hvad de paagældende ikke engang gjorde, hvilket jeg kan vise den højtærede Justitsminister ved Hjælp af et Billede, som vi tog af disse Samfundsforbrydere efter deres Løsladelse — et Billede, som vi for Resten har haft megen agitatorisk Gavn af. Det lader jo til, at den højtærede Justitsminister vil sørge for, at vi stadig kan faa saadant Materiale, eftersom Loven nu skal skærpes yderligere. Lige saa latterligt og uforskammet var det, da Politiet i Grenaa i Juni 1937 skred ind over for to unge Piger, fordi de begge havde en hvid Bluse og et ensmønstret Halstørklæde paa, som tilmed var holdt i Landets egne nationale Farver.

Latterligheden i denne Lovs hidtidige Administration har dog ogsaa haft et Skær, som ikke er helt uden Alvor i en Tid, hvor Skattebyrden forøges saa betydeligt, som det er sket i den senere Tid. Det vilde være ganske interessant, om man kunde konstatere, med hvilke ganske unødvendige Udgifter denne Lov har forøget det offentlige Budget. Jeg kan her henvise til en Begivenhed, som skete i Oktober 1937, hvor Politiet i flere jyske Købstæder blev alarmeret for at faa fat paa 31 unge National-socialister, som man mente optraadte i Uniform. Man fangede dem i Kolding, hvor man saa højtideligt førte dem paa Stationen, og dér fotograferede man dem, baade enkeltvis og i Flok. Og da saa Domsforhandlingerne fandt Sted den 30. Juni 1938 — efter endeløse Rapportoptagelser og Skriverier —, blev de alle 31 frikendt, fordi de, som det saa rigtigt hedder i Doms-